5/III 3

Nr 8. **1937.**

Tygodnik Powiatowy

na Powiat Rybnicki

Organ urzędowy. **Wychodzi co sobota.**

Cena ogłoszeń za jeden wiersz petytowy 6-łamowy lub jego miejsce 15 groszy.
Za reklamę 30 groszy od wiersza petytowego.

Przyjmowanie ogłoszeń do czwartku do południa.
Prenumerata za kwartał 3,25 zł wraz z należnościami pocztowymi.

Zamówienia przyjmuje każdy urząd pocztowy.

Rybnik, dnia 27 lutego 1937 r.

DZIAŁ URZĘDOWY

Zarządzenie

Na podstawie § 3 rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 5 stycznia 1937 r. w sprawie zabezpieczenia podaży i uregulowania cen przedmiotów powszechnego użytku (Dz. U. Śl. nr 1, poz. 1) po zasiągnięciu opinii Komisji do Badania Cen na powiat rybnicki ustala się od dnia dzisiejszego aż do odwołania w powiecie rybnickim następujące ceny za 1 kg chleba:

1) razowego 0,33 zł
2) pytlowego z mąki żytniej 55% do 65% 0,38 zł
3) pytlowego z mąki żytniej 50% z domieszką mąki pszennej 0,39 zł

Ceny powyższe są cenami maksymalnymi. Winni żądania lub pobierania cen wyższych pociągnięci będą do odpowiedzialności karno-administracyjnej w myśl art. 4 i 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 31 sierpnia 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszechnego użytku (Dz. U. R. P. nr 91, poz. 527) oraz art. 64 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. nr 38, poz. 365).

Właściciele przedsiębiorstw sprzedaży zobowiązani są do uwidocznienia cen w miejscach widocznych i dostępnych dla publiczności zarówno wewnątrz lokalu przemysłowego jak również na oknie wystawowym i straganach na targach tygodniowych. Zarazem zwraca się uwagę wszystkim kupcom i rzemieślnikom, że obowiązuje ujawnienie cen artykułów pierwszej potrzeby. Winni przekroczeń tych przepisów pociągnięci będą do odpowiedzialności karno-administracyjnej za przekroczenie §§ 73 i 74 niemieckiej ordynacji przemysłowej z dnia 26 lipca 1900 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 871) oraz rozporządzenia rady związkowej z dnia 24 czerwca 1915 r. o ujawnieniu cen artykułów pierwszej potrzeby (Dz. U. Rz. Niem. str. 353).

Rybnik, dnia 25 lutego 1937 r.

Za Starostę:
(—) Mgr Gajewski, referendarz.

Okólnik nr 5
Ministerstwa Spraw Wewnętrznych
z dnia 26 stycznia 1937 r.
o dostarczaniu pracy żołnierzom, zwalnianym do rezerwy.

(Pers. 1201 — 20.)
(Dz. U. Min. Spr. Wewn. nr 2, poz. 12.)

W ostatnich czasach napływa do Ministerstwa Spraw Wojskowych dużo podań rezerwistów, którzy utracili pracę wskutek powołania ich do służby wojskowej i po odbyciu powinności, pomimo zgłoszenia się z powrotem do pracy w ustawowym terminie, nie zostali przyjęci na poprzednie stanowiska.

Aczkolwiek petycje rezerwistów przy bliższym badaniu przeważnie nie mają ustawowego uzasadnienia obowiązkowego przyjęcia ich do pracy, tym niemniej sam fakt, że zostali oni pozbawieni pracy właśnie na skutek powołania ich do służby wojskowej, stwarza moralny obowiązek zajęcia się ich losem i przychylnego potraktowania złożonego przez nich podania.

Ten obowiązek wypływa również z ducha artykułu 68 ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. z roku 1936, nr 60, poz. 455), który mimo zastrzeżeń ustanawia jednak zasadę, że obywatel nie powinien tracić pracy z powodu powołania go do służby wojskowej.

Poza kategorią żołnierzy-rezerwistów, co do których istnieje bądź to moralny obowiązek dania im pracy w tym samym resorcie po powrocie z wojska, istnieje jeszcze duża część żołnierzy, kończących służbę wojskową bez widoków dalszej egzystencji i ustawowego poparcia w uzyskaniu pracy.

Przypominając więc zasadę, wyrażoną w punkcie 3 okólnika nr 50 z dnia 17 czerwca 1936 r. (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. nr. 17, poz. 117), w myśl której do służby winni być poza kobietami przyjmowani tylko kandydaci, wykazujący się odbyciem służby wojskowej lub pracą niepodległościową, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi P. P. nadto o wykorzystywanie wszelkich możliwości dla dania wysłużonym żołnierzom, zwalnianym do rezerwy, zatrudnienia, mającego charakter pracy stałej, a w braku takiego — czasowej.

Powyższe zarządza się na podstawie okólnika Prezydium Rady Ministrów nr 72 z dnia 23 grudnia 1936 r.

(—) Kawecki,
Podsekretarz Stanu.

Ustalenie wartości świadczeń w naturze

W uzupełnieniu ustalonych wartości świadczeń w naturze, ogłoszonych w „Tygodniku Powiatowym“ nr 7 z dnia 20 lutego 1937 r., dodaje się w pozycji nr 30, tyt. „Oświetlenie elektryczne“ — słowa: „z wyłączeniem kuchni“. Ponadto zaznacza się, że o ile w rubryce „wieś“ nie podano żadnej wartości, obowiązuje dla wsi wartość, podana w rubryce „miasto“.

Rybnik, dnia 24 lutego 1937 r.

Przewodniczący Urzędu Ubezpieczeń:
w z. (—) Dr Łukowiecki,
I st. zast. Przewodn.

Ogłoszenie.

Na pograniczu niemieckim, w powiecie oleskim (Niemcy), pojawiła się pryszczyca u zwierząt racicowych. Zawiadamiając o powyższym wzywa się właścicieli zwierząt racicowych w pasie granicznym, żeby bacznie zwracali uwagę na stan zdrowia tych zwierząt i o wszelkich objawach, wzbudzających podejrzenie pojawienia się zarazy pryszczycy, najkrótszą drogą zawiadomili posterunki Policji Województwa Śląskiego względnie Starostwo.

Rybnik, dnia 22 lutego 1937 r.

Za Starostę:
(—) Dr. Niesłańczyk,
powiatowy lekarz weterynaryjny.

Zatwierdzono.

Na zastępcę ławnika gminy Bełk zatwierdziłem Dyczkę Jana z Bełku.

Rybnik, dnia 17 lutego 1937 r.

Starosta i Przewodniczący Wydziału Powiatowego:
w z. (—) Dr. Łukowiecki,
Wicestarosta.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych

z dnia 15 października 1936 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o pomieszczeniach i urządzeniach zakładów mleczarskich oraz o zawodowym przygotowaniu kierowników tych zakładów.

(Ciąg dalszy.)

P r z e p i s y o g ó l n e.

§ 20. (1) Mleczarnie, maślarnie i serownie, w których oprócz zasadniczej działalności, określonej w niniejszym rozporządzeniu dla tych typów zakładów mleczarskich (§§ 5, 13 i 17), prowadzi się jako uboczny inny rodzaj działalności, powinny posiadać oprócz pomieszczeń, określonych w niniejszym rozporządzeniu, dodatkowe pomieszczenia w co najmniej następującej ilości:

mleczarnie — do wyrobu masła jedno pomieszczenie;
mleczarnie i maślarnie — do wyrobu serów, przeznaczonych do spożycia w stanie świeżym, jeżeli rozmiar przerobu przekracza 200 litrów mleka dziennie — jedno pomieszczenie;
mleczarnie i maślarnie — do wyrobu serów dojrzewających trzy pomieszczenia;
serownie — do wyrobu masła z serwatki lub mleka, nie nadającego się do wyrobu serów, w ilości, przekraczającej 10 kg masła dziennie — jedno pomieszczenie.

(2) Zakłady mleczarskie, określone w ust. (1), powinny posiadać oprócz urządzeń, przewidzianych dla danego typu zakładu, również określone w niniejszym rozporządzeniu urządzenia maślarskie lub serowarskie, zależnie od rodzaju działalności ubocznej.

§ 21. Zakłady mleczarskie, w których dzienny odbiór mleka przekracza 3.000 litrów, powinny posiadać oddzielne pomieszczenie, przeznaczone na laboratorium, w którym mogą być również umieszczone urządzenia biurowe.

§ 22. (1) Wszystkie zakłady mleczarskie powinny posiadać urządzenia do chłodzenia, umożliwiające utrzymanie w ciągu całego roku temperatur, przewidzianych w rozporządzeniu niniejszym, lub urządzenia do przechowywania w tym celu odpowiedniej ilości lodu.

(2) Urządzenia chłodnicze, które są źródłem niskiej temperatury, jak również urządzenia napędowe (maszyny parowe, motory spalinowe itp.) z wyjątkiem motorów elektrycznych nie mogą mieścić się w pomieszczeniach, określonych w rozporządzeniu niniejszym.

(3) Zakłady mleczarskie, mające urządzenia do wytwarzania pary, powinny posiadać urządzenia do wyparzania konwi.

(4) Obowiązek posiadania urządzeń do badania zawartości tłuszczu w mleku (§§ 3, 7, 11, 15 i 19) nie dotyczy zakładów mleczarskich, opierających swą działalność wyłącznie na mleku z własnego gospodarstwa.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

KOMUNIKATY

Obwieszczenie

W obchodach „Gorylowiec“, „Rajszczok“ i „Popielów“ nadleśnictwo w czasie od 15 marca do 30 maja 1937 r. wykładać będzie trutki do tępienia drapieżników

Rybnik, dnia 20 lutego 1937 r.

Państwowe Nadleśnictwo Rybnik.

Unieważnienie.

Unieważniam zgubiony dowód osobisty seria A nr 668752/25 z dnia 24 maja 1933 r., wystawiony przez Magistrat w Rybniku na nazwisko **Mailika Juliusza z Rybnika.**

Redaktor odpowiedzialny: **Konrad Chróścz, Rybnik**, telefon Nr. 100. **Wydawca: Wydział Powiatowy**, Rybnik. **Czcionkami Zakładów Graficznych „Sztandaru Polskiego i Gazety Rybnickiej“ w Rybniku.**